

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000 Letna inozemstvo . . . » 18.000 Letna inozemstvo, USA dol. . . 25 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410
---	---

Leto XXXII. - Štev. 3 (1586)

Gorica - četrtek 17. januarja 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Teden krščanske edinosti Cerkev v Sloveniji med besedami in dejstvi

Kristjani po vsem svetu, katoličani, protestantje in pravoslavni se v molitveni osmini za krščansko edinost od 18. do 25. januarja zbirajo pri molitvi in obhajanju Eucharistije, da bi se končno izpolnila Kristusova želja, da bomo vsi eno. Geslo letošnje molitvene osmine je: Pridi k nam Tvoje kraljestvo!

Sedanji sveti oče Janez Pavel II. je že od začetka svojega pontifikata pokazal veliko zavzetost za krščansko edinost. Njegovo zadnje potovanje v Carigrad in obisk pri patriarhu Dimitriosu dokazuje, da nadaljuje ekumensko pot Pavla VI. Zelo lažje je ob splošni avdienci v Rimu pred molitveno osmino na široko govoril o vprašanju krščanske edinosti.

Tedaj je izrazil željo, da bi to molitveno osmino obhajali kar najskrbneje po vseh škofijah, župnijah, redovnih in drugih manjših skupnostih. Iskanje edinosti mora doseči, je dejal sveti oče, vse ravni cerkvene življenja in zajeti vse božje ljudstvo, da bo končno prišlo do soglasne in enodušne izpovedi vere.

CILJ JE SAMO EDEN

Poti sodobnega ekumenizma so različne, toda cilj je samo eden. Uresničitev Kristusove želje. Vsi kristjani smo predvsem poklicani, da za krščansko edinost zaupno molimo. To je tudi najboljša in najučinkovitejša sredstva za doseg skupnega cilja. Zato je obhajanje vsakoletne osmine za krščansko edinost povsem opravičljivo in spodbudno za vse božje ljudstvo.

Ni zadosti, da molimo za krščansko edinost; sami moramo stopiti na pravo pot krščanske ljubezni. Vprašati se moramo, ali so naše poti prave in če greh, ki je v nas, preprečuje, da naše pričevanje za Kristusa in Cerkev ni povsem pristno. Needinost v Cerkvah je v najtesnejši zvezi z grešnostjo človeka in človeške družbe. Zato je potrebno notranje spreobrnjenje, da se lahko uresniči edinost Kristusove Cerkve. Najboljše sredstvo sta molitev in zakramentalno življenje. S tem dvojim se že sedaj na nevidni način uresničuje edinost v Kristusu in po njem. Zato, ko molimo za krščansko edinost, se tudi zavedamo, da edinost ne more biti človeško delo, temveč božje.

Drugi vatičanski cerkveni zbor in papež Janez Pavel II. učita, da ima ekumensko prizadevanje velik pomen za celotno družbo in svet. Ekumenizem vodi človeka in človeštvo k spoštovanju človeka, njegove vesti, njegovega verskega prepričanja, duhovne dediščine različnih Cerkva in krščanskih skupnosti. Nadalje mora ekumenizem ljudi zbliževati in jih voditi k lepšemu sožitju, medsebojnemu spoštovanju, sodelovanju in edinosti.

SEDANJI PAPEŽ O EKUMENIZMU

Papež v svoji prvi okrožnici »Človekov odrešenik« zavrača tiste, ki so pravi ekumenskemu delu in zatirajo: »Pravo delo za edinost pomeni biti odprti, bližati se, biti pripravljeni na pogovor, v čisto evangelijskem in krščanskem smislu iskati resnico. Nikakor pa ne pomeni in ne more pomeniti, da bi se odpovedali zakladom božje resnice ali jih kakor koli okrnili, ko jih Cerkev stalno naglašala in o njih učila. Vse, ki hočejo iz kakršnega koli razloga Cerkev odvrniti od dela za krščansko edinost, bi bilo treba vprašati tole: Ali smemo to prizadevanje opustiti? Ali nam kljub človeškim slabostim in zablodam prejšnjih stoletij ni dovoljeno zaupati v milost našega Gospoda, ki se je v zadnjem času razodela v besedah Svetega Duha, ki smo jih slišali na koncilu? Če bi opustili to delo, bi zatajili resnico.«

NAJ PRIDE BOŽJE KRALJESTVO

Zato tudi Cerkev, to je vsi kristjani prislo v tej molitveni osmini, naj pride božje kraljestvo kot znamenje in uresničitev edinosti. Kako pa naj se Cerkev predstavi svetu, da ta sprejme evangelijsko oznanilo, če so med seboj sprti in needine? Zato je ponovna edinost vseh, ki verujejo v Kristusa nujno potrebna. Vsi kristjani molimo v Očenašu, naj pride med nas božje

kraljestvo, da se uresniči Jezusova želja po edinosti vseh verujočih.

V našem sedanjem položaju in primeru je prav molitev najbolj izrazito sredstvo našega ekumenizma, tj. dela za edinost vseh kristjanov. Poleg tega pa še spoznavanje drugih krščanskih veroizpovedi, zgodovine in mišljenja drugih kristjanov. Na ta način resnično prispevamo pri sestavi veličastnega mozaika Kristusove Cerkve.

Teden krščanske edinosti, ko nas veseli zavest, da kristjani različnih veroizpovedi molijo za edinost, mora biti za nas spodbuda za nadaljnje delo, da bi vsi spoznali Kristusa in uresničevali njegova evangelijska načela v zasebnem in javnem življenju. Uresničevanje njegovega kraljestva pomeni tudi uresničevanje človekovega dostojanstva in njegove najbolj pristne podedbe.

Ekumenizem ali delo za edinost kristjanov naj bo v tem novem desetletju korak bližje k dnevu, ko bomo vsi kristjani pristopili k skupnemu kelihu in obhajanju skrivnosti našega odrešenja.

JOŽE MARKUZA

»Zdomci« v Sloveniji

Znano je, da je v Sloveniji precejšnje število priseljenih delavcev, nameščencev in tudi izobražencev raznih poklicev iz skoro vseh ostalih republik Jugoslavije. Računajo, da jih je okrog 150.000. Če k temu število prištejemo družinske člane, učence in univerzitetne študente ter ostale, se število priseljenih iz drugih republik več kot podvoji. Saj jih je v nekaterih industrijskih središčih kar na desetitoče, kot na primer na Jesenicah, v Kranju, Celju, Velenju, Kopru in drugod.

Vse te priseljence v zadnjem času imenujejo »zdomce« v Sloveniji. Nekateri so sicer mnenja, da taka označba ni primerna, češ da so vsi iz Jugoslavije in da tudi Slovencev, ki živijo v drugih republikah, nikjer ne imenujejo »zdomci«.

Ni naš namen spuščati se v to razpravljanje, ker je jasno, da je vsak Srb »doma« le v Srbiji, Hrvat na Hrvaškem in Slovenec v Sloveniji. Vsi pa so jugoslovanski državljani, dasi bi bilo bolj naravno, da je vsak najprej državljan svoje republike in z državljanstvom v kateri koli republiki šele pridobi tudi skupno državljanstvo Jugoslavije.

Nas pri tem razmišljanju zanima predvsem vprašanje slovenskega jezika pri tolikšnem številu »zdomcev« v Sloveniji. Ni namreč redkost, da se Slovenci iz zamejstva ali iz ZDA, Kanade, Južne Amerike in drugod, ki pridejo v Slovenijo na obisk, ne morejo v uradu, trgovini, gostilni spopazovati v slovensčini. Cel po daljšem bivanju v Sloveniji natakariji, prodajalci in podobni poklici (po poročilih celo že zdravniki - op. ur.) ne kažejo volje, da bi se priučili slovensčine.

Opozorimo le še na to, da bi tako pred drugo svetovno vojno kakor tudi danes težko našli primer, ko bi Slovenec, ki je bil zaposlen v Srbiji ali na Hrvaškem, ne znal teh jezikov. Ni verjetno, da bi brez znanja jezika mogel ostati na svojem mestu.

Dvojezičnost je dandanes nujnost za vsakega, ki gre iz območja materinega jezika kamor koli in hoče tam služiti svoj kruh, bodisi začasno ali stalno. Če je znanje jezika združeno s strokovnim znanjem, so odprta skoraj vsa ta pota tako v materialnem pogledu kot v socialnem položaju.

Tudi v Sloveniji je možno rešiti najrazličnejše probleme »zdomcev« iz drugih republik z nujnostjo dvojezičnosti. Znanje slovensčine v doglednem času po zaposlitvi bi moralo postati samo po sebi razumljivo. Brezpogojno bi moralo biti znanje slovenskega jezika obvezno za vsakega »zdomca«, ki ima neposredno opraviti z občinstvom v kakršni koli zaposlitvi.

Tako stališče ne bi smelo dati povoda nekemu V. Ruplu, ki bi morda zopet pisal v beograjskem Ninu, da se Slovenci v Sloveniji obnašajo, kakor da bi bila Ljubljana

Preteklo leto 1979 je bilo značilno za Cerkev zaradi polemik, ki so nastale med nekaterimi slovenskimi teološkimi profesorji in nekaterimi marksisti. Polemika je do sedaj ostala na ravni idejnega soočanja in ni bilo še opaziti administrativnih ukrepov (aretacij, zaporov, odvzema potnih listov ipd.). Mislimo, da ne bo odveč, če na kratko pregledamo, za kaj je šlo.

NEZAZELENO PREDAVANJE

Začelo se je v mesecu juniju, ko bi morala iziti knjiga s predavanji na teološkem tečaju za laike pozimi 1978/79. Iz tega zbornika je moralo na ukaz oblasti izpasti predavanje prof. Fr. Rodeta. Ker so profesorja nato nekateri javno napadli v tisku in po televiziji, se je profesor javno branil s člankom v »Družini«.

Kaj je imelo tako hudega na sebi omenjeno predavanje, so naši bralci lahko sami presodili, saj smo tudi mi objavili omenjeno predavanje v nekaj nadaljevanjih. Za nas v zahodnem svetu je bilo nekaj samo ob sebi umevnega, da lahko nek-

do odkrito pove, kaj mu ni všeč v sedanjem odnosu med Cerkvijo in državo oz. režimom v Sloveniji (želja, da bi božič bil tudi državno priznan praznik, potem naj se neha z nekimi miti, naj se tudi raznim Cerkvam dovoli uporaba javnih sredstev obveščanja in podobno).

Ni pa bilo tako z oblastniki v Sloveniji, ki so videli v predavanju »klerikalizem«. Nadškof Pogačnik je prof. Rodeta podprl z izjavo v »Družini« in potrdil, da se verni ljudje v Sloveniji počutijo kot državljani drugega razreda.

ŠTIRJE ZA PARTIJO NEPRIJETNI ČLANKI

Še bolj so partije razhudili štirje članki, ki so izšli v »Družini« dne 18. novembra 1979. Napisali so jih štirje priznani slovenski teološki strokovnjaki in sicer profesorji Tone Stres, Franc Perko, Stefan Steiner in Franc Rode. V svojih člankih so omenjeni profesorji vsak s svojega stališča analizirali šolski učbenik za 7. in 8. razred osemletke. Naslov učbeniku je »Družba in socialistična morala«, glavni pisec pa prof. Vojan Rus.

Ta učbenik je nekaj uradni katekizem marksizma za osnovnošolske otroke. Kot nekaj katekizem se dotika vseh življenjskih vprašanj, od Boga preko stvarjenja sveta, človeške duše, do nauka o dobrem in zlem, izvoru religije, zgodovini Cerkve in podobnem. Gre torej za vprašanja, ki so nekatera izrazito verska in filozofska in niso nikakor v pristojnosti kake pozitivne znanosti.

Omenjeni profesorji so kot strokovnjaki vsak s svojega stališča analizirali učbenik prof. Vojana Rusa in dokazali, na kako šibkih nogah stoji ves njegov nauk, koliko neresnic in polresnic, koliko nesmislov in protislovij je v njegovi knjigi, ki naj bi bila marksistični »katekizem« za slovensko mladino.

ZIVCNA REAKCIJA IN NEPRIKRITE GROZNJE

Pred takšnim pogumnim in stvarnim nastopom so se slovenski marksisti oz. partiji ustrašili. Priznati so morali, da je Rusov učbenik res pomanjkljiv. »Tribuna«, študentovski časopis (december 1979) piše v tem oziru: »Cerkveni teologi so lahko napadli in izrabili modroslovje prof. dr. Vojana Rusa samo zato, ker se z njim niso že prej kritično spoprijeli marksisti sami.«

Toda pri marksistih nasprotnik nikdar nima prav. Zaradi tega niso skušali s kakimi protidokazi ovreči trditve ljubljanskih teoloških profesorjev, temveč so ubrali od nekdanj uhojeno pot: teološki profesorji in z njimi katoliška Cerkev so prestopili meje verske svobode in prešli v klerikalizem. Njim ne gre za obrambo verskih resnic in moralnih načel, ampak za oblast.

Tako piše ista »Tribuna«: »Kakor je napad slovenskih teologov publiciran v verskem tedniku Družina klerikalizem, tako boj proti klerikalizmu ni in ne more biti sektaštvo.« Na drugem mestu pa pravi: »Historično gledano se teološko obravnavanje marksizma pojavlja vedno kot spopad katoliške cerkve z delavskim gibanjem. Dokler je bila cerkev na oblasti ali je vsaj z njo sodelovala, je svoj boj proti revolucionarnemu gibanju delavskega razreda bojevala na praktično-političnem nivoju. Po osvoboditvi in socialistični revoluciji, ko ni mogla več neposredno politično nastopati, pa je poiskala druge oblike sodelovanja. Ena izmed privilegiranih je postal boj na "teoretskem" področju.«

Modrovanje ljubljanskih visokošolcev je podprl sam Mitja Ribičič, predsednik Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije (SZDL je naslednica nekdanje Osvobodilne fronte kot edine množične organizacije v Sloveniji). Ribičič se je v svojem referatu na konferenci te organizacije v Ljubljani 17. decembra 1979 dotaknil tudi odnosov med Cerkvijo in državno oblastjo. Odlomke iz njegovega referata je objavilo ljubljansko »Delo« 18. decembra. Glede teh je dejal:

»Moram reči, da bi bilo treba naše poročilo razširiti ter opozoriti javnost na nekatere nevzdržne najnovejše pojave širjenja zlasti verske nestrpnosti, pozivanja na nekaj verski boj v imenu posebnih verskih pravic in na revizijo ustavnih načel in načel zakona o pravnem položaju verskih skupnosti. Ta revizija Ustave in zakona naj bi cerkveni organizaciji in njeni hierarhiji ponovno dala določene privilegije v šolskem sistemu in sistemu družbenega obveščanja in s tem v družbenem življenju nasploh. To so pravzaprav stare težnje tistih klerikalnih ostankov, ki nikoli niso hoteli pristati na ustavno načelo, da je verski ali ateistični svetovni nazor zasebna stvar človeka in stvar njegove osebne svobode in da je cerkev po naši ustavi ločena od države in šole, še manj pa so seveda hoteli pristati na to, da bi se Cerkev depolitizirala ter se s svojo socialno in moralno doktrino odrekla boju za politično oblast. Značilnost teh novih pritiskov je v tem, da avtorji svojih namer niti več ne skrivajo, pač pa jih zavzeto in vneto razširjajo zlasti v krogu mladih bogoslovcev pa tudi širše po Sloveniji. Po njihovem mnenju naj bi tudi pri nas "neenakopravne in tlačene verske množice" zahtevale, kot pravijo, "verske pravice", čeprav ne gre za vero, posamezniki skrajneži pa celo postavljajo zahtevo, naj bi ZKJ po zgledu evrokomunističnih strank vključevala verne ljudi v svoje organizacije. Pojavljajo se slovenske zastave brez zvezd in navajajo "zaslužni slovenski veljaki" — ministra Korošec in Krek ter Ehrlich in Rožman. Oživele so tudi razne stare emigrantske zahteve, da bi bilo treba raziskati tako imenovane pokole belogardistov po končani vojni. Mislim, da na današnji konferenci ni treba ponovno izgubljati besed o naših stališčih glede vseh teh gesel in sovražno propagande. Ne mislim pa s tem reči, da se ne bodo organi pravosodja posluževali tudi zakonitih sredstev za zaščito ustavnega reda in zakonitosti. To je stvar njihove odgovornosti. Na nedavni seji koordinacijskega odbora za odnose med samoupravnimi družbo in verskimi skupnostmi smo zato zelo resno in temeljito analizirali vse te najnovejše pojave, pisanje "Družine", pa "Naše luči", proslave Dneva republike na ljubljanski teološki fakulteti, razne politične tečaje in zveze s sovražno emigracijo.«

Ta svoj del referata je Mitja Ribičič zaključil takole: »Naj povem na rob tega razmišljanja, čeprav zelo resno, da bomo izredno odločno in ostro ravnali tudi v vsakem primeru, ko bi kdorkoli hotel kršiti ustavne verske pravice naših ljudi, razširjati protiversko nestrpnost in šovinizem ali pa sektaško omejevati delegatske in druge samoupravne pravice naših ljudi različnih svetovnih nazorov.«

Navedli smo besede slovenskih teologov in slovenskih partijcev. Do sedaj je šlo za besedni dvoboj, za teoretsko soočanje. Ribičič je pa namignil, da se lahko organi pravosodja (beri OZNA) zganejo. Do sedaj se niso, kolikor nam je znano.

Pač pa ostaja dejstvo, da je mariborska škofija še vedno brez rednega ordinarija in je ljubljanski nadškof že pred leti podal ostavko, ki pa še vedno ni sprejeta, čeprav vsi vedo, kako slabo je njegovo zdravstveno stanje. Sumiti smemo, da so nastale težave pri imenovanjih škofov. Kje so te težave in kdo jih dela, ni znano. Dejstvo je, da je slovenska Cerkev v teh težkih časih, ki utegnejo biti usodni, če predsednik Tito umrje, brez pravih vodnikov. Kdor je za to kriv, si koplje veliko odgovornost tako pred Cerkvijo kot pred narodom.

■ Sovjetska zveza je v Varnostnem svetu s svojim vetom preprečila uvedbo gospodarskih sankcij zoper iranske oblasti, ki še vedno zadržujejo ameriške državljane kot talce. Sovjetski predstavnik je svoj veto utemeljil s tem, da talci v ameriškem veleposlaništvu v Teheranu ne pomenijo grožnje za svetovni mir.

Privatna razodetja

Bivši milanski nadškof G. Colombo je pred časom objavil v katoliškem dnevniku »L'Avvenire« daljši članek, v katerem pojasnjuje, kako je treba gledati na privatna videnja in razodetja. Njegova beseda je zelo jasna in nam bo v pomoč, kadar slišimo o podobnih pojavih. Kardinal pravi:

RAZODETJE SE JE ZAKLJUČILO S KRISTUSOM

Vedno pogostejše prihajajo novice o prikazanjih, videnjih, poslanicah, notranjih razodetjih in izrednih znamenjih, ki jih predstavljajo, kot da prihajajo od Boga, Marije ali svetnikov. Posledica tega je, da narašča število vernikov, pa tudi duhovniki in redovniki niso izključeni, ki se dajo brezdvomen dar očetovske božje dobrote za njegove otroke v teh izrednih in težkih časih.

Smatram za svojo škofovsko dolžnost, da pojasnim župnijskim skupnostim in njihovim pastirjem, kako naj se vedejo v podobnih primerih, da bodo res sledili božji volji. Pridržujem si pravico, da v posameznih primerih posegem in presodim sam. Tu se omejujem na splošna pravila.

Ni dvoma, da načelno moramo dopustiti možnost prikazovanj in poslanstev božjega izvora. Nihče ne more zanikati ali omejevati svobode Boga, da pride v stik s svojimi stvarmi, kakor se njemu zdi najbolj primerno za njihovo pravo dobro in kot zahtevajo potrebe v posameznih dobah zgodovine.

Toda vsakemu katoličanu mora biti jasno, da se je v skladu z božjimi načrti razodetje za odrešenje človeštva zaključilo s poslanstvom Jezusa Kristusa in njegovih apostolov. Ko je prišel na svet edinorojeni božji Sin, je Bog povedal človeštvu vse tisto, kar je bilo v načrtih božje previdnosti. Od tedaj dalje zaklad verskih resnic ne narašča in je zaupan v varstvo nezmotne Cerkve, v kateri nas podpira božji Duh in nas vodi, da se moremo spominjati vsega, kar nam je bilo razodeto v naše odrešenje in da več naš spoznanje.

Zato nobeno privatno razodetje ne bo moglo nikoli ničesar dodati razodetjem resnicam, ki jih hrani in razlaga Cerkev, pa tudi ni ničesar, kar bi kakor koli nasprotovalo javnemu razodetju.

Se več! Ker ne moremo izključiti nadnaravnega izvora privatnih razodetij, moremo imeti ta razodetja vlogo, da komu pomagajo do katoliške vere, ali da mu nudijo tolažbo katoliške vere. Nikoli pa ne morejo zahtevati, da se jih mora kdo okleniti kot nujno potrebna za versko življenje.

NACELA PAMETNEGA RAZSOJANJA RAZODETIJ

Da ne bi verniki zašli v lahkovernost, naj ne pozabijo nekaterih kriterijev za pametno razsojanje:

1. Pravi božji poslanec so izredno redki. Zmotnih vidcev pa je mnogo. Zato je na mestu zdravo nezaupanje in naj, se išče naravna razlaga dogodkom, ki se predstavljajo kot čudeži. Prevelika lahkovernost v teh primerih ni znamenje velike vere, ampak duhovne površnosti.

2. Ker gre za javno razodetje, za katero Bog sam daje jamstvo, je težko doseči gotovost, da je poslanstvo zares božje in da prihaja do nas nespremenjeno: vedno je namreč možno, da videc — tudi če gre za uravnovešeno in sveto osebo — ni prav razumel ali ni znal prav podati vsebine. Celotni veliki mistiki iz katoliške preteklosti niso polagali posebne važnosti na svoje izredne izkušnje. Raje so se naslanjali na nauk, ki so ga zajemali iz zaklada javnega razodetja.

NEGATIVNI ZNAKI

Dozdevne izredne pojave, o katerih nam sporočajo v teh časih, če jih gledamo na splošno, spremljajo znaki, ki nas nagibljajo k odklonilni sodbi. Ti znaki so:

— pretirano poudarjanje osebe, ki ima razodetja in pretirana važnost njenega poslanstva; za mnoge imajo ta poslanstva večjo važnost kot samo javno razodetje;

— lahkotnost nekaterih skupin, ki mirno in trdovratno kršijo cerkvene predpise glede organiziranja evharističnega bogoslužja na domu ali druge nezakonite oblike bogoslužja;

— obžalovanja vredna brezvestnost, ko se hvalijo z odobravanjem cerkvene oblasti, ki ga nikoli ni bilo ali pripisuje besedilo in molitvam cerkveno odobrenje, ki ga nimajo ali ni bilo dano v skladu z veljavno zakonodajo.

NAVODILA DUHOVNIKOM

Prav posebno priporočam duhovnikom z ozirom na njihovo poslanstvo pastirjev in učiteljev, ki ga vršijo v škofovem imenu,

naj upoštevajo našete kriterije in da se jih sami prvi držijo. Njihova beseda krščanskemu občestvu ima večjo veljavo in večji odmev kot beseda drugih ljudi, zato so tem bolj dolžni, da so previdni in zadržani.

Od njih se zahteva, da z marljivo katehezo pojasnjujejo in kažejo vernikom, da je vir odrešenja in posvečenja v Gospodu Jezusu Kristusu, ki je veliko razodetje nebeskega Očeta, v skrivnosti njegove smrti in vstajenja, v njegovem evangeliju. Pokažejo naj, kakšno materinsko vlogo ima na poti odrešenja božja Mati Marija. Čim bolj pomagajo vernikom, da stopijo na to pot kraljevske popolnosti, toliko bolj bo utišana njihova žeja po nadnaravnem. Reči pa moram, da je prav tudi te nenavadne oblike vernosti pazljivo presoditi, da bi odkrili razloge za njihovo širjenje.

V svetu, v katerem je božje postopno izpodrivano, je človeško srce bolj nemirno in želi zopet pridobiti bivanjski stik z živim Bogom. Morda tudi poudarjena sekularizacija, predstavljanje vere kot zavzetost za socialna vprašanja, prevladujoče branje o pozemeljskih skrbih, kar se dogaja v mnogih občestvih, vse to vzbuja v današnjem človeku domotožje po bolj neposredni veri, ki je bolj polna čustev, bolj pozorna na nevidni svet, bolj osnovana na združenju s tremi božjimi osebami in na osebnem pogovoru z Marijo in svetniki.

Vsi se moramo bolj potruditi, da zakonito in globoko hrepenenje človeškega srca ne bo iskalo zadoščenja izven normalnega in avtentičnega cerkvenega življenja ali celo izven pravovernosti. Dušni pastirji naj se čutijo dolžni, da z veseljem živijo svoje vsakdanje življenje po velikih duhovnih vrednotah škofijskega duhovnika.

Podobno naj se redovniki in redovnice obnavljajo pri čistih virih, pri idealu njihovega ustanovitelja ali ustanoviteljice.

Duhovniki naj se potrudijo, da z globokim prepričanjem pokažejo svojim vernikom prvenstvo vrednote duhovnega življenja, osrednje mesto molitve in ljubeče premišljevanje Gospodove besede. In še oblikovalni vpliv lepo opravljenega bogoslužja. Skrbijo naj tudi, da velkodušno vršijo službe sprave z Bogom in duhovnega vodstva.

Po tej poti in s temi sredstvi bodo nudili najboljši odgovor na izzivanje, morda koristno, ki prihaja iz prej omenjenih pojavov. Istočasno bodo najboljša obramba pred nevarnostjo, ki jo predstavljajo.

STANKO ZORKO

OD TEDNA DO TEDNA

■ Predsednik Pertini je imenoval za dosmrtnega senatorja 71-letnega Lea Valianija. Rojen na Reki se je že od mladih let boril zoper fašizem, prešel iz vrst socialistov med komuniste, pa jih spet zapustil, ko se je Stalin povezal s Hitlerjem. Sodeloval je skupaj s Pertinijem, Longom in Serenijem v vodstvu odporneškega gibanja in se priključil stranki »Partito d'Azione«. Na listi te stranke je bil izvoljen tudi za poslanca v ustavodajno skupščino. Valiani je piodovit časnikar. Vodil je list »Italia libera«, sodeloval 20 let pri časopisu »L'Espresso«, od 1970 pa piše za »Corriere della sera«. Marsikdo se pri tem vprašuje, ali ni Pertini pri tem imenovanju preveč sledil svoji strankarski opredeljenosti ter pozabil, da predstavlja vse državljane, ne pa samo levico.

■ Zaradi slabega zdravstvenega stanja je odstopil italijanski zunanji minister Malfatti. Že pred meseci ga je zadel srčni infarkt, zaradi česar se je moral dalj časa zdraviti v bolnišnici. V tistem času ga je nadomestil ministrski predsednik Cossiga. Proti koncu leta se je opomogel in znova prevzel ministrske posle, toda kmalu je prišlo do novega poslabšanja, zaradi česar se je moral znova zateči v bolnišnico. Vse to ga je nagnilo, da je odstopil. Cossiga je na njegovo mesto imenoval dosedanjega obrambnega ministra Attilia Ruffinija.

■ V egiptovskem mestu Assuan se je končalo deveto srečanje med egiptovskim voditeljem Sadatom in predsednikom izralske vlade Beginom. Sestanek se je zaključil, ne da bi prišlo do kakega napredka v dveh spornih vprašanjih, ki sta upravna avtonomija za mesto Gazo in pokrajino Cisjordanijsko ter položaj jeruzalemskega mesta. Sadat želi, da bi tudi arabski del Jeruzalema dobil upravno avtonomijo, Begin pa na to ne pristaja, ker da je Jeruzalem nedeljiv in v celoti pripada izralski državi. Pač pa sta oba državnika imela enake poglede glede sovjetskega prodiranja na Srednji vzhod. Dogodki v Iranu in Afganistanu so očitno palestinsko vprašanje porinili v ozadje.

■ V Saudski Arabiji so usmrtili z obglavljenjem 63 oseb, ki so 20. novembra lani napadle Veliko mošejo v Mekki. Pri napadu je izgubilo življenje 25 romarjev, 12 častnikov in 115 članov varnostnih sil ter 181 napadalcev. Od 63 usmrčenih jih je bilo 41 iz Saudske Arabije, 10 iz Egipta, 6 iz Južnega Jemena, 3 iz Kuvajta in po eden iz Sudana, Iraka in Sev. Jemena.

Mesec za katoliški tisk

PODPIRATI KATOLIŠKI TISK POMENI BITI NAPREDEN

Na Tržaškem in Goriškem obhajamo slovenski katoličani v januarju mesec katoliškega tiska. To je mesec, ko moramo prav vsi, pisci in čitatelji, preprosti in izobraženi, pogledati vase in okrog sebe ter iskreno premisliti, ali smo resnično storili vse svoje dolžnosti do dobrega tiska v naši domači besedi.

Našo lepo besedo, ki oznanja resnico in se bori za pravico, moramo predvsem vsi ljubiti. Zato jo moramo poznati v vseh njenih otenkih. Zato moramo bedeti nad njo in ji pomagati v vse lepši razvoj. Zato se moramo biti zanj, če je potreba.

Ali se zaveda tisti, ki ga je sram domače besede in se ji je izneveril, da s tem greši proti najbolj naravni božji postavi, saj izdaja svetli spomin svojih prednikov in zapravlja svojim potomcem največji naravni zaklad?

Ce pa svojo besedo ljubimo, ne pustimo, da bi jo kdo na kakršen koli način onečašchal, naj bo tujec ali rojak. In najbolj onečašča besedo, kdor vanjo vpleta bogokletja, laž, sovraštvo in počutnost in vse, kar imenujemo greh.

Tu ne gre le za posameznike, tu gre še bolj za vse večje in manjše skupnosti, ki izdajajo liste in revije in knjige in tako lahko sejejo zlo v postoteren in potistočeren meri.

Ne pustimo, da bi slab, brezbožen ali nemoralen časopis v domačem ali tujem jeziku prestopal prag našega doma, če hočemo ostati zdravi in čisti v svoji vesti ter povezani s Kristusom, božjo Besedo, ki je Resnica in Pravica in Dobrota in Lepota in edino Rešenje.

V svojem boju pa ne bodimo zaostali in naivni. Ne bojmo se pogledati stvarnosti v obraz, čeprav je včasih zelo grenka. Ne bojmo se razvoja in širokih obzorij.

Naša pot mora voditi naprej. Prav glede tiska moramo biti katoličani najbolj napredni. Ne mislimo, da je treba vselej hoditi le po izhujenih poteh. Modrost in previdnost sta potrebni, da, toda na vso moč moramo preganjati sterilnost, zaspanost in strahopetnost.

Znajmo se žrtvovati za svoje lastno časopisje, knjige in tiskovne ustanove. Še bolj kot neustrašeni borci proti zlu slabega tiska bodimo vsi neutrudni apostoli dobrega tiska. Vsa naša prizadevanja za svobodni razmah naše dobre besede naj ljubeče blagoslovlja Kristus, večna in v času uveljavljena božja Beseda.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Sinoda nizozemskih škofov

Janez Pavel II. je sklical posebno sinodo nizozemskih škofov, ki se je začela 14. januarja v Rimu. Na sporedu je vrsta vprašanj, ki nastajajo ob sedanjih dejavnosti Cerkve na Nizozemskem. Ta sinoda pa ne bo pomembna samo za to deželo, ampak bo velikega pomena za vso Cerkev, ker se vsa Cerkev ozira na dogajanja v tako razviti deželi kot je prav Nizozemska.

Novi milanski nadškof

Ker se je dosedanji nadškof v Milanu kardinal Giovanni Colombo zaradi starosti (77 let) odpovedal svoji škofiji, je papež Janez Pavel II. za njegovega naslednika imenoval dosedanjega rektorja znane papeške univerze v Rimu jezuita Carla Martinija. V škofa ga je na praznik Gospodovega razglasenja posvetil v baziliki svetega Petra sam sv. oče. Posvetitve je še udeležila velika skupina vernikov iz milanske nadškofije s kardinalom Colombom na čelu. Navzoč je bil tudi glavni predstojnik jezuitov p. Pedro Arrupe ter diplomatski zbor, ki je akreditiran pri Ap. sedežu.

Carlo Martinij ima 52 let. Doma je blizu Turina. S 17. letom je stopil v jezuitski red in bil po osmih letih, kar je pri jezuitih nekaj izjemnega, posvečen v duhovnika. Leta 1969 je postal rektor bibličnega inštituta, predlanskim pa rektor Gregorijanske univerze.

Milanska nadškofija je ena največjih na svetu, saj šteje 5 milijonov vernikov. Razdeljena je na 1.114 župnij. Ima 2.500 škofijskih duhovnikov, skoro toliko redovnikov in več kot 11.000 redovnic. Kardinalu Colombu je pomagalo pri vodstvu škofije kar osem pomožnih škofov.

Slovo kardinala Suenensa

Belgijski kardinal Leon Suenens se je pred božičem poslovil od svoje nadškofije. Nasledil ga bo dosedanji škof v Antwerpnu Dancels. V pokolu se bo posvetil zlasti karizmatičnim gibanjem.

Ob poslovnih slovesnostih, ki so se je udeležili tudi kraljevski par, člani vlade, diplomatski zbor, belgijski škofje in zastopniki drugih veroizpovedi, je kardinal izrekel pomenljive besede: »Verujem v angele, verujem pa, čeprav nerad, tudi v sile teme. Priprčan sem, da se prav sedaj odloča prihodnost sveta v tistem boju, ki traja že od začetkov sveta in ki v današnjem času zadobiva tako dramatične oblike.« Belgijskim voditeljem je priporočil spoštovanje človeškega življenja: »Z življenjem nikogar se ne moremo igrati!« Mladim pa je dejal: »Prosim vas, ne igrajte se s tem, kar imenujemo ljubezen, čeprav vam današnja civilizacija govori, da sme človek početi vse. Spoštujte vrednote ljubezni in zvestobe! Kakor vaši predniki jih čuvalje. Na ljubezni sloni družina. Ne ugasnite njene ognja, ne spreminjajte jo v plehko zabavo.«

Iz Beneške Slovenije

Trinkov koledar 1980

Ob začetku novega leta je izšel tudi Trinkov koledar, ki že 28 let zvesto obiskuje beneške rojake. Do smrti ga je ure-

jeval prof. Rado Bednarik, sedaj pa je njegov urednik Jožko Kragelj. Izhaja seveda v samozaložbi kot marsikaj drugega pri nas v zamejstvu.

Letošnji Trinkov koledar ima predvsem nekaj originalnih stvari iz zapuščine prof. Boudouina de Courtenaya. Lani je slavišni svet obhajal 50-letnico njegove smrti, zato so tudi prispevki v koledarju v sozvočju s proslavami, ki so bile preteklo jesen.

Prvi prispevek je poslal prof. Rado Lenček s Columbijske univerze v ZDA. Obsega 12 pisem Ivana Trinka poljskemu učnjaku de Courtenayu. Drugi prispevek je pa delo prof. Matičetovega iz Ljubljane, ki je iz iste zapuščine objavil več narodopisnih motivov, kakor jih je prof. de Courtenay dobil v Nadiških dolinah pred sto leti. Menimo, da sta ta dva prispevka obeh naših slavistov tista, ki dajeta letošnjemu koledarju tudi znanstveno vrednost.

Poleg teh dveh prispevkov so v koledarju še nekatere pesmi (Ljubka Sorli, Stefan Tonkli), spomini na Trinka njegovih nečakov in še to in ono. Koledar je na prodaj v slovenskih knjigarnah.

Iz slovenske Koroške

Koroška izdaja »Nationalities Papers«

Polletnik tega imena izdaja University of Eastern Illinois (ZDA). Revija obravnava še posebno vprašanja narodov ter narodnih manjšin v vzhodni Evropi. Letošnja druga številka pa je posvečena v glavnem vprašanjem koroških Slovencev. Prispevke so prispevali povečini člani slovenske študijske ustanove (Society for Slovene Studies):

— Thomas M. Barker, Koroško-slovensko vprašanje v luči novejšega avstronejskega strokovnega slovstva; ta profesor je bil leta 1960 pri Studia Slovenika (New York) že izdal knjigo o koroških Slovencih (The Slovene of Carinthia; a National Minority Problem);

— Rudolf Čuješ, Metodološka vprašanja v zvezi s Slovenci na Koroškem;

— Andreas Moritsch, Poučevanje zgodovine v Avstriji in na Koroškem s slovenskega vidika;

— Rado Lenček, Humanizem v slovenskih deželah.

Številka prinaša tudi oceno prof. Hočvarjeve bibliografije slovenskega gospodarstva zgodovinskega, ki jo je napisal Harold Leich, slovenski knjižničar na University of Illinois.

Zavzetost naših slovenskih rojakov, profesorjev na ameriških univerzah, da bi tamkajšnji javnosti nazorneje predstavili obstoj slovenskega naroda, kulture in zgodovinskega razvoja, je vredna vsega priznanja. Upamo pa, da bodo prišli na vrsto tudi sestavki o Primorski tostran in onstran meje ter problemi njenega zamejskega dela, ki so prav tako zanimivi in bi jih ne bilo treba objavljati samo zato, da se tuja javnost bolje seznani z nami. Potem ko je prof. Novak izredno uspel s svojo knjigo o Trstu, je s tem tudi drugi problematiki Primorske utrta pot na polju objavljanih strokovnih prispevkov.

Truhlarjeva poezija v italijanščini

(Nei giorni sussurra
l'Oceano)

Dr. Vladimir Truhlar med predavanjem v Gorici, v katerem je v bleščečem slogu in prodornem razmišljanju prikazal duhovnost Ivana Cankarja

V torek 4. januarja 1977 — torej pred tremi leti — je nenadno umrl, zadet od možganske kapi v kraju Lengmoos nad Bochnom na Južnem Tirolskem član jezuitskega reda univ. profesor dr. Vladimir Truhlar. Za seboj je pustil vrsto samostojnih knjig s teološkega področja. Ena, o Absolutnem v slovenskem slovstvu, je izšla že po njegovi smrti. Bil je pa tudi nadarjen pesnik. Izdal je štiri samostojne pesniške zbirke: Nova zemlja, Rdeče bivanje, Luč iz črne prsti in V dnevih šumi ocean. Ta zadnja je bila prevedena tudi v italijanščino.

Na italijanskem knjižnem trgu nimamo veliko prevodov iz naše literature. Zato je vsak korak naprej na tem področju pomemben in dobrodošel. Med te spada tudi prevod pesniške zbirke pokojnega jezuita prof. Karla Vladimira Truhlarja »V dnevih šumi Ocean«, ki je izšla v italijanskem prevodu pod naslovom »Nei giorni sussurra l'Oceano« pri založbi Istituto propaganda libraria v Milanu. Zbirko je v italijanski jezik prevedel prof. Luigi Michieletto, mlajši slavist iz kraja Mogliano Veneto, ki je svoje zanimanje za slovenistiko začel na univerzi v Padovi in študije izpopolnjeval v Ljubljani na univerzitetnih tečajih in v stikih z raznimi zamejskimi Slovenci. Avtorja je poleg Michieletta predstavil Giovanni Cristini, sodelovala pa je še Marina Brusamolin.

V teh vrsticah se ne bomo posebej zaustavljali ob liku in delu pesnika Karla Vladimira Truhlarja, ki je umrl v januarju leta 1977. Pokojni pesnik je bil teolog in je dolgo let poučeval na univerzi Gregorijani v Rimu. Poleg znanstvenega dela na svojem strokovnem področju pa je zaslovel po svojem pesniškem ustvarjanju. In prav prej omenjeno delo v značilnih podobah izraža njegovo duhovnost. Med zelo zgovornimi deli s področja duhovne analize naj še omenimo bogato študijo »Doživljanje Absolutnega v slovenskem leposlovju«, ki zelo globlo razčlenjuje duhovne osnove naših velikih književnikov.

Vseeno pa ni mogoče pri tem mimo Truhlarjevega gledanja na stvarnost. Saj je prav ta vodilna nit vse njegove poezije, ki jo prav ta zbirka vsebuje. Sam pesnik pravi v zvezi s filozofskimi temelji te knjige, da mu tu nakazuje pot tista miselnost, ki jo je najbolje utemeljil ruski filozof Vladimir Solovjev, ko piše: »Spoznati do kraja kak predmet, kako bitje, tj. spoznati ga tako kakor resnično je, pomeni spoznati Vse; saj je vsak predmet v svoji resnični določenosti povezan z vsečnostjo.« Vsaka naša določena predstava je namreč zanj »stik z absolutnim«.

Vse te miselne prvine Truhlarjeve duhovnosti izražata tako Cristini kot Michieletto v svojih predstavitev avtorja. Prvi šteje Truhlarja med najčistejše religiozne duhove našega časa, še posebej, ker vidi v njem — kot v vsakem Slovancu — mistika. Truhlarjeva poezija je nekak »itinerarium mentis in Deum«, mistično potovanje duha k Bogu (ki ga tu predstavlja Ocean), kot pravi že sv. Bonaventura. Obenem pa je Truhlarjeva poezija prava muzika: Njegova metafizična poezija razodeva predvsem nekako »epifanijo«, razglašanje Boga svetu in svet Bogu. Vseeno pa se v Truhlarju kaže že prehod od Boga filozofov, od Bitja, k Bogu Ljubezni, Bogu Abrahama in Izaka (kot se to dogaja pri Pascalu).

Tudi Michieletto se posebej zaustavlja ob miselno-duhovnem svetu Karla Vladimira Truhlarja. Če je že prej Cristini govoril o vplivih avguštinizma do Husserlove fenomenologije, se tudi tu poudarja predvsem osnovni Avguštinov motiv, posebej pa se prizvoki francoskih spiritualistov. Važna je tudi estetska in literarna analiza dela, ki je nastalo iz prejšnjih zbirki Nova zemlja in Rdeče bivanje. Michieletto nato opozarja na simbolizem pri Truhlarju. Hvali zlasti prijetno muzikalnost ritma, neprisiljeno skladnost, dognano besedno izbiro, kar vse predstavlja tisto veliko ljubezen do majhnih in preprostih stvari vsakdanjega življenja, kar je osnovna značilnost slovenske lirike. Poleg tega je zanj Truhlar tudi v svoji umetniški

refiniranosti aristokratski slogovni mojster.

Pesniški prevod pa kar nekam sili, da ga primerjamo z originalom. Če je namreč proza zahteva za prevajanje, je to za poezijo še mnogo večje tveganje. Truhlarjev pesniški jezik s svojo barvitostjo in muzikalnostjo tega gotovo ne more zanikati. Poglejmo le par primerov.

Nesebično in pokorno / mečeš / mlado srebrnino / v svoj / zeleni šumot.

(Vodnjak na mestnem trgu)

Gratuita e docile / zampilli / freschi spruzzi d'argento / nel tuo / verde / sussurro.

(Fontana sulla piazza cittadina)

Ali še:
Mladi / citronasti kamen / je v svoji / smrti / Dan / hodi / v temnosive / in črne / glasove / ptic / Za drugim cvetjem / na mojem oknu / se zdaj še dala / vse bolj umika / v svojo mrzlo / lepo / bakrastordečo / starost.

(November)

Il giovane / sassolino giallissimo / giace nella propria / morte / Il giorno / se ne va / nelle cineree / e nere / voci / degli uccelli / Dopo gli altri fiori / sulla mia finestra / ancora adesso la dalia / sta ritirandosi sempre più / nella sua freddezza / bella / fulvoramata / vecchiezza.

(Novembre)

Tako dalje razglablja o času, ki »zbrano drsi / skozi Večnost« (il tempo / raccolto scivola / attraverso l'Eternità).

Izrazito metafizična, ontološka je njegova pesem Jezus po vstajenju, kjer piše: »...Vstopaš skozi zaprta vrata, / se v hipu izmikaš očem / in nosiš sebe v daljave, / kakor se nosi misel, / ki je ne veže / nobena zamolka / teža zemlje. / Novo bivanje / hodi skozi staro. / Staro strmi...« (Jezus po vstajenju)

Entri per la porta chiusa / Ti sottrai alla vista in un attimo / e Ti porti nelle lontananze / come si porta il pensiero / che nessuna sorda / gravità terrestre / vincola. / Un'esistenza nuova / compenetra la precedente. / La precedente stupisce...«

Po teh bežnih fragmentih Truhlarjeve poezije in Michielettovega prevoda si lahko ustvarimo sicer le delno sliko o tem delu. Priznati pa moramo, da je prevajalec stal pred izredno težavno nalogo. Izbire izrazov so seveda vedno subjektivne — kot je pač subjektivno prevajanje poezije. Michielettov prevod pa je tekoč, izbran in ustrezen ter pomeni nedvomno lep prispevek k večjemu poznavanju slovenskega kulturnega sveta pri Italijanih. Zato prevajalcu in njegovima sodelavcema lahko samo čestitamo.

ab

Skupina goriških prijateljev pok. p. Vladimira Truhlarja in prof. Michieletta pripravlja predstavitev p. Truhlarja in njegovega prevajalca v italijanščino. Predstavitve bo v doglednem času v Gorici.

Danes godujejo...

Danes je precej razširjeno praznovanje rojstnega dne, vedno bolj pa prehaja v pozabo praznovanje godu ali godovnega dne.

Kaj je god? God je naš osebni praznik, ki ga obhajamo na dan, ko se koledar spominja svetnika, čigar ime smo prejeli pri krstu. Kakor nosi človek rodbinsko ali družinsko lastno ime, ker to narekuje družbena potreba, tako izpričuje krstno ime človekovo pripadnost Kristusovemu kraljestvu.

Po mnenju Cerkve naj bi krstno ime kristjana stalno opozarjalo na čednosti svetnika, katerega ime nosi; priporočalo naj bi ga njegovemu posebnemu varstvu in priprošnji. Zato Cerkev tudi svari pred drugimi imeni. Kristjan stopi v nekakšno duhovno sorodstvo s svojim krstnim zavetnikom, ga časti, ga posnema, zaupa v njegovo priprošnjo. »God« krstnega zavet-

S TRŽAŠKEGA

Obsodba sovjetskega
imperializma in domačega
terorizma

Mladinska komisija Slovenske skupnosti je na svoji redni seji 10. januarja 1980 med drugim sprejela naslednjo resolucijo:

Ob dogodkih, kot je nedavna okupacija Afganistana s strani sovjetskih čet in boj afganistanskega ljudstva za neodvisnost, mladina ne more ostati ravnodušna. Gre za temeljna načela miru v svetu, svobode in suverenosti držav in narodov, za načelo nevmešavanja ter za odklanjanje nasilja pri reševanju sporov. Krvavi dogodki v Afganistanu predstavljajo kršitev vseh teh načel, poleg tega pa ustvarjajo hudo nevarnost za svetovni mir. V času ponovne tekme k jedrskemu oboroževanju je tak poseg hudo stopnjevanje napetosti in prispevek najslabše vrste za krepitev blokovske delitve sveta. Mladina Slovenske skupnosti je solidarna z afganistanskim odporištvom in se zavzema za tako urejanje mednarodnih odnosov, ki ne sloni na pravici močnejšega, temveč na svobodnem dogovarjanju med suverenimi državami.

Krvavi dogodki teh dni v Italiji pa nas obenem opozarjajo na problem demokracije in nasilja v državi. Nasilje sega vedno pogostje tudi v naše kraje, npr. s požigom komunističnega in demokratskega sedeža v Trstu. Tudi v notranjih odnosih, tako kot v meddržavnih odnosih, je treba obsoditi nasilje kot metodo za uveljavljanje ideologij in programov. Ne gre le za odnos do vidnih in krvavih pojavov terorizma. Gre za odnos slehernega državljanca do demokratskih vrednot in do sodelovanja pri graditvi naprednejše in pravičnejše družbe.

★

Deželni kongres
Krščanske demokracije

V San Vitu na Tilmentu se je zaključil deželni kongres Krščanske demokracije, na katerem so izvolili 18 delegatov za vsedržavni kongres stranke, ki se bo vršil v bližnji prihodnosti. Največ delegatov je prejela Zaccagninijeva skupina: 7 (41,16 %), za njo »Forze nuove« (5 - 28,10 %), nato dorotejci (3 - 19,98 %), pristaši Andreottija (2 - 9,10 %) in končno tržaška baza enega.

Na deželnem kongresu se je zbralo 122 delegatov iz štirih pokrajin, ki čeželo sestavljajo. Poleg raznih delegacij iz političnega, gospodarskega in sindikalnega območja so kongresu kot gostje prisostvovali tudi član SZDL Slovenije Jože Hartman, SZDL Hrvatske Ivan Iveković, ter dva predstavnika Štajerske in koroške Ljudske stranke (Volkspartei).

Glavno poročilo je podal deželni tajnik DC Paolo Braida, Zaccagninijev pristaš. Pohvalil je dobre odnose s sosednjo Jugoslavijo, posvetil veliko pozornost odnosom do PCI ter se izrekel zoper neposredno sodelovanje s komunisti v krajevnih upravah. Obenem si je zaželel obnovitev sodelovanja s socialisti, brez katerih je v državi težko vladati.

Cerkveni davek tudi v Španiji

Madridski časnik »Ya« javlja, da bodo v Španiji po triletni predhodni dobi uvedli cerkveni davek. Podpore s strani države za cerkvene šole so povsem nezadostne. Nadškof Yanez, predsednik škofovske konference za vzgojo, je državne oblasti obdolžil, da izvajajo diskriminacijo privatnih šol, kar se tiče njih gmotnega podpiranja, zaradi česar je Zveza katoliških šol že zagrozila, da bo na teh šolah prekinjen pouk, če se ne bodo zagotovila finančna sredstva za njih vzdrževanje.

Srečanje goriškega nadškofa s slovenskimi duhovniki

NAPOVEDANA JE PASTIRSKA
VIZITACIJA V SLOVENSKE ŽUPNIJAH

V četrtek 10. januarja je goriški nadškof Peter Cocolin predsedoval sestanku duhovnikov slovenskega področja škofije. Namen srečanja je bil razgovor o škofovem obisku v slovenskih župnijah. Ob zaključku so bile sporazumno določene sledeče nedelje za obisk:

5. oktobra v slovenski župniji v Gorici,

Bralci pišejo

Ob smrti Franca Terpina

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

V »Katoliškem glasu« z dne 3. januarja ste objavili članek dr. K. H. v spomin na pokojnega Franca Terpina iz Steverjana, v katerem je med drugim rečeno, da je pokojnik po vojni pristopil k Slovenski demokratski zvezi, ostal do smrti zvest njej in idealom in zanje navdušil tudi svoje sinove in še mnoge Steverjance.

K temu želim povedati, da je pokojni Franc Terpin bil pripadnik Slovenske krščanske socialne zveze dr. Besednjaka. Dva njegova sinova pa sta delovala v okviru krovne Slovenske demokratske zveze kot pripadnika prej Slovenske katoliške skupnosti in potem Slovenskega ljudskega gibanja do februarja 1975, ko je SLG izstopilo iz SDZ in s tem povzročilo njen konec. Od tedaj sta oba pripadnika novo nastale Slovenske skupnosti, ki ne zagovarja vseh idealov Slovenske demokratske zveze, zlasti ne obrambe pred komunističnim režim in se z njegovimi predstavniki pogosto sestaja in razgovarja.

Prosim Vas, spoštovani gospod odgovorni urednik, da to moje pismo objavite v »Katoliškem glasu«. Z odličnim spoštovanjem!

dr. Avgust Sfilgoj,

soustanovitelj in član vodstva bivše SDZ

Naša opomba. SDZ je bila krovna politična organizacija, ki sta jo sestavljali dve skupini: Slovenska katoliška skupnost in Slovenska demokratska skupnost. Kolikor nam je znano, dr. Besednjak in Slovenska krščanska socialna zveza na Goriškem nista imela svoje politične organizacije, temveč le nekaj somišljenikov. Ali je bil tudi pok. Franc Terpin med njimi, ne bi vedeli povedati.

Iz Slovenije

Novi štiski opat

Dosedanji štiski opat p. Rafael Asič, ki je vodil samostan dobrih deset let, je zaradi boleznih odstopil. Zaradi tega so bile potrebne volitve za novega opata, ki so se izvršile 29. novembra lani. Vodil jih je opat iz Mehneraua p. Kasijan dr. Lauterer ob sodelovanju opata iz Stamsa na Tirolskem Slovenca p. Bernarda dr. Slova. Ze pri prvem glasovanju je 15 štiskih patrov in 10 bratov izvolilo za novega opata profesorja teologije na ljubljanski teološki fakulteti p. Antona dr. Nadraha, ki je doma iz stiške fare in star 43 let.

Na praznik Gospodovega razglašanja 6. januarja je ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik novega opata slovesno blagoslovil in tako uvedel v novo službo. Pri obredu blagoslovitve so bili navzoči vsi slovenski škofje, šest opatov cistercijskih samostanov v inozemstvu, dva iz Poljske in štirje iz Avstrije, višji predstavniki drugih redovnih skupnosti iz Slovenije ter dekanijski duhovniki.

Novi opat si je za svoje geslo izbral besede »Luč sveti v temi«. V grbu pa je velikononočnega sveča - simbol vstalega Zveličarja. »Simbol se mi zdi zelo pomemben«, je dejal novi opat, »saj je vstali Kristus tisti, ki ožarja vso zgodovino človeštva in vsako našo dejavnost. Tako naj bi štiski samostan bil luč, pa ne iz svoje moči, ampak iz luči vstalega Kristusa.«

Štiski samostan je bil vse od svoje ustanovitve leta 1136 pomembno duhovno središče. Skraj vsa Dolenska je bila pod oskrbo stiškega samostana. V srednjem veku je bil cerkveno in kulturno središče naše dežele, še preden je bila ustanovljena ljubljanska škofija. Po prvi svetovni vojni je postal središče ekumenskega prizadevanja, lani pa središče duhovne obnove za slovensko mladino. Zato je nadškof Jožef Pogačnik v svojem govoru izrazil željo, da bi novi opat skrb za duhovno poglobitev naše mladine vzel za svojo posebno nalogo.

12. oktobra v Gabrjah, 19. oktobra v Štmaru, 26. okt. v Pevmi, 9. nov. v Standeržu, 16. nov. v Sovodnjah, 23. nov. v Steverjanu, 7. dec. v Jamljah, 8. dec. v Dolu, 14. dec. v Rupi-Peči, 21. dec. v Zgoniku, 11. jan. 1981 v Podgori, 18. jan. v Devinu in popoldne v Štivanu, 25. jan. v Mavhinjah in Sosljanu, 1. febr. v Nabrežini in 8. febr. zaključek v Sempolaju.

Določena je bila nato nedelja 24. febr. ob 15.30 za srečanje g. nadškofa s Slovenskim področnim svetom v Zavodu sv. Družine. Na to srečanje so vabljeni tudi vsi člani slovenskih župnijskih svetov, predstavniki slovenskih cerkvenih organizacij in laični kateheti in katehistinje. V okviru škofovega obiska bo to prvo njegovo srečanje z zastopniki slovenskega občestva goriške Cerkve, saj so v Področnem svetu zastopniki vseh slovenskih župnij kakor tudi zastopniki Slovencev iz italijanskih področij in vsi slovenski duhovniki.

V začetku četrtrkovskega sestanka so najprej duhovniki sami eno uro razmišljali o vseh vprašanih, ki so povezana s škofovim obiskom. Domenili so se, da bo dr. O. Simčič, škofov vikar za Slovence, prevzel pastoralni del priprave obiska, g. M. Komjanc, predsednik področja-dekan pa upravnih del, kar je nato škof odobril.

PRVENSTVENI NAMEN ŠKOFOVEGA
OBISKA: VERSKA PRENOVA

Gospod nadškof je v začetku svojega nagovora poudaril, da je prepričan, da bo njegov obisk prinesel prenovo verskega življenja tudi med slovenskimi verniki. Ni namen obiska zunanja slovesnost, ampak njegovo srečanje z ljudmi, da bližje spozna njihovo življenje, njihove potrebe in želje. Kriza, ki zajema versko življenje, ne sme postati jez, ki bi zabranil nadaljnji tok, ampak prenova vere, poglobitev smisla biti kristjan, biti Cerkev (občestvo verujočih), izbira dušnopastirskih poti, ki so bolj primerne sedanjim potrebam.

Škofov obisk mora služiti za preveritev verskega stanja, za iskanje in proučitev vzrokov in poti, za takojšnji začetek uredniševanja sklepov. Obisk mora zajeti vse župnijsko in področno občestvo, ki se mora zavzeti, da bo pri njem sodelovalo.

Čas priprave je dovolj dolg: izkoristiti ga je treba. Škof je nakazal dvojno pot: v vsaki župniji naj se ustanovi poseben odbor za sestavo poročila o verskem stanju župnije, vršijo naj se tudi srečanja župnijskih občestev in odborov s poverjeniki priprave obiska samega. Tudi sestanki področja naj bi k temu služili.

Posebno vprašanje so narodno mešane župnije. Dogovorjeno je bilo, da se bo škof sestal ločeno z obema narodnostnima skupinama sicer isto nedeljo pri mašah, ki so zanje namenjene. V ta namen se lahko prilagodi urnik tistih maš.

Gospod nadškof je nato pozval duhovnike, naj svojim vernikom obrazložijo pomen njegovega obiska. Dogovorjeno je bilo, da bodo župniki prejeli osnutke pridig za postni čas, ki bodo osvetljevale celotno vprašanje obiska s teološkega in s pastoralnega vidika. Tudi katehetje naj bi pri svojih učencih osvetlili to vprašanje.

Gospod škof je nato pozval urednike »Katoliškega glasa«, da bi časopis postal sredstvo čim večjega obveščanja vernikov o škofovem obisku, naj bi temu posvetili čim večjo važnost in čim več prostora, kakor to zelo pohvalno dela »Voce isontina«, škofijsko glasilo za italijanske vernike.

Pri vseh mašah bo dodana posebna prošnja za verski uspeh škofovega obiska.

Škofov nagovor je nakazal, da so se pastoralni škofovi obiski v resnici spremenili. Niso več uradna inšpekcija-pregled župnikovega delovanja, ampak postajajo razgovor škofa z občestvom, občestveno razmišljanje o verskem stanju župnije in skupno iskanje poti. Iz avtoritativnega pregleda in posega je obisk postal soodgovorno srečanje škofa z občestvom in z župnikom; iz pravnega dejanja je postal sredstvo evangelizacije. Škof ostane v vsaki župniji cel teden na razpolago za srečanja z župnijskimi sveti, z mladino, z birmanci in njihovimi starši in botri, z učenci po šolah, za razgovor z odgovornimi osebami javne uprave, za obisk bolnikov in starih, za pravna bogoslužja.

Škofov obisk zahteva zato ne samo drugačno organiziranje in poglobljeno molitev, ampak mnogo več: zahteva modrost, spremembo miselnosti ter prevzema soodgovornosti in soudeležnosti vseh članov Kristusove Cerkve — duhovnikov in laikov — pri župnijski prenovi.

Da bi se to uresničilo je g. škof ob zaključku razgovora prosil božjega blagoslova na vse slovensko občestvo goriške škofije.

Marjan Komjanc

Bližnji in daljni program Zveze slov. katol. prosvete

V ponedeljek 7. januarja je ZSKP imela redno sejo. Obravnavali so razne točke dnevnega reda in določili tudi program za januar in februar. V nedeljo 20. januarja, med svetovno molitveno osmino za zdinjenje kristjanov, bo v goriški stolnici maša v vzhodnem obredu. Sodeloval bo ekumenski zbor.

V nedeljo 27. januarja bi moral biti beneški večer, če se bodo odzvale povabljenе skupine.

V nedeljo 3. februarja bo v Katoliškem domu prireditve ob Dnevu katoliškega tiska, združena s srečolovom.

V nedeljo 10. februarja bo v Katoliškem domu ekumenska proslava.

V nedeljo 17. februarja bo v Katoliškem domu veselo pustovanje. Nastopile bodo posamezne skupine, ki so vabljenе, da se do časa prijavijo.

Tudi je bilo sklenjeno, da se bo v Gorič vršil tečaj za vodstvo mladinskih in odraslih zborov podobno kot je že bil v Trstu in bo vsak četrtek po dve uri. Vsak večer bosta po dve lekciji po eno uro. Skupno je predvidenih sedem večerov. Vsi, ki čutijo potrebo po takem tečaju, so vabljeni, da se prijavijo ali pri vodstvu ZSKP ali pri vodstvu Združenja cerkvenih zborov. Takšni tečajji so nujno potrebni, če hočemo, da se bo izboljšala kvaliteta naših pevskih zborov, tako mladinskih kot ostalih.

Neko nedeljo v februarju bo tudi premiera igre, ki jo pripravlja štandreska igralska skupina.

Nadalje se je določilo, da bo en zbor z Goriškega šel v mesecu maju v Milan na srečanje s tamkajšnjimi rojaki.

Zbor »Mirko Filej« bo za belo nedeljo 13. aprila odpotoval v Belgijo in na Holandsko, kjer bo imel dva koncerta. Pri družili se mu bo tudi ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana.

Glasbena Matica, ZSKP in SPZ

vabijo na

KOMORNI KONCERT

ki bo v torek 22. januarja ob 20.30 v palači Attems v Gorici. Nastopila bosta duo Zarko Hrvatič (violina) in Aleksander Rojč (klavir).

Goriški skavti v božičnem času

Slovenski goriški skavti smo v ravnokar minulem božičnem času še bolj popestrili svoje delovanje, to predvsem po zaslugi novega kaplana Marjana. Tako smo poleg tekmovalnosti v jaslicah in vsakoletne božičnice imeli zimovanje vodnikov in voditeljic, dve mladinski duhovni srečanja in obiskali smo onemogle v bolnišnici v ul. Diaz. Prav je, da se nekoliko zaustavimo pri vsaki teh akcij.

Božičnica ali bolje božičnici sta bili v petek 21. decembra v mali dvorani Katoliškega doma in sicer najprej za volčiče in veverice, nato za skavte in skavtinje. Namen božičnice je, da se spomnimo, kaj se je zgodilo na sveto noč, da tudi mi kot pastirčki skušamo slediti Jezusu v tem, da postanemo boljši. Ta namen sta božičnici tudi dosegli z recitali, skioptičnimi slikami in prizori, ki so jih pripravili člani naše organizacije.

Novost pretekle božične sezone sta bili duhovni srečanja v Zavodu sv. Družine in sicer 22. decembra za izvidnike in voditeljice (srednja šola) in v nedeljo 23. decembra za starejše (višja šola in akademiki). Več prisotnih je bilo na srečanju v nedeljo. Srečanja so se udeležili tudi mladi, ki niso člani skavtske organizacije. To je še bolj razveseljivo, ker so ta srečanja namenjena vsej slovenski mladini. Srečanje je vodil g. Benedetič iz Solkana, ki nam je govoril o spovedi. Po govoru se je vnela razgibana debata ne samo o spovedi, ampak predvsem o mladini, ki veruje ali ne veruje v Boga. Večer se je zaključil s spovedjo in mašo, katero smo mi sami pripravili s prošnjami in petjem.

Za praznike je bilo še tekmovalje v ja-

slicah, ki ga pripravljamo vsako leto. Namen tekmovalja je predvsem ta, da se po družinah ohrani ta lepa navada, ki nam pomaga, da se v naših domovih bolje občuti pomen Kristusovega rojstva. Nagrajevanje najboljših bo v soboto 19. januarja, ko se zberemo v Katoliškem domu za naš vsakoletni »kviz«.

Naj omenim še zimovanje vodnikov in voditeljic od 27. do 29. decembra v Zabnicah v koči sv. Jožefa. Udeležencev je bilo 15, ker za večje število v koči ni prostora. Res je, da so večinoma smučali in sankali, vendar so morali sami kuhati, pospravljati, pomivati, kar ima svoj vzgojni pomen. Poleg tega so večerne ure služile tudi za razgovor in petje.

Zadnja akcija v minulem letu je bil obisk ostarelih v bolnišnici v ul. Diaz. Kljub počitnicam se je zadnji dan leta zbralo lepo število skavtov in skavtinj (teh je bilo več), ki so skupno obiskali te naše onemogle brate in sestre. V vsaki sobi so zapeli kako božično ali skavtsko pesem ter pustili božični spominček. Gotovo so nas bili vsi veseli. Prav to se mi zdi značilno za našo organizacijo, da ne pozabi tudi na take ljudi, da navaja mladino k praktičnim dejanjem ljubezni do bližnjega ter jih seznani tudi s problemom starosti in onemoglosti. - Ivan

Pismo na župana občine Sovodnje

Trije svetovalci SSK, sekcija Sovodnje, Remo Devetak, Branislav Černic in Jožko Maraž so 14. januarja naslovili na župana sovojenjske občine Jožefa Češčuta pismo sledeče vsebine:

Podpisani občinski svetovalci Slovenske skupnosti ugotavljajo, da je volilni sedež v stavbi osnovne šole v Rupi neprimeren zaradi velikega števila stopnic in skoraj nedostopen za starejše ljudi in predlagajo, naj občinska uprava poišče bolj primeren sedež.

Podpisani tudi ugotavljajo, da šolsko poslopje v Gabrijah razpada in da so nujna takojšnja popravila, da bo stavba lahko služila potrebam krajevnega prebivalstva.

Šport

Poraz Olympije v prvem letošnjem nastopu

Z nastopom proti ekipi iz Reane je Olympija začela prvenstvo 1. moške divizije. Slovenski fantje so odšli z igrišča poraženi (0:3); poraz pa ni presenečenje, saj se je naša ekipa predstavila s številnimi mladimi in neizkušenimi igralci, ki se trenutno še ne morejo enakovredno upirati boljše pripravljenim nasprotnikom.

Cilj Olympije je pravzaprav zmagati nekaj tekem, ki naj omogočijo obstanek v ligi. Naloga ni lahka, saj je konkurenca precej huda. Prvenstvo traja kar šest mesecev, tako da se bo lahko dosegla potrebna uigranost; predvsem v začetku pa bo treba mnogo dobre volje.

Sobotna tekma se je začela v znamenju ravnotežja; proti koncu prvega seta pa so nasprotniki uspeli uveljaviti svojo boljše organizirano igro in tekme je bilo praktično konec.

Številne menjave pri »plavil« so malo zalegle, predvsem pomanjkljiva je bila obramba, ki je bila redkokdaj pravilno postavljena. Starejši igralci so svojo nalogo opravili kolikor toliko uspešno; sicer pa se ne da zmagati, če vsi igralci polno pri igri ne sodelujejo. Tega pa se gotovo ne doseže v prvi tekmi.

Za Olympijo so igrali: Soban, Jarc, Marini, Kuštrin, Čotič S. in M., Markočič, Malič, Markošič, Pola in Terpin. - A. M.

Obiskali so kaznilnice

Avstrijski škofje so pred božičem obiskali kaznilnice in ječe na svojem področju. Njihov obisk je prinesel zaprtim toploto božične skrivnosti in jim obenem dal občutiti moč Kristusove ljubezni.

Voščilo iz Amerike

Ko stopamo v novo leto z negotovostjo, a z upanjem v srcu, se člani Slovenskega primorskega kluba v Clevelandu hvaležno spominjamo spomladanskega obiska goriških rojakov ter želimo vsem primorskim Slovincem, zlasti Zvezi slovenske katoliške prosvete srečno novo leto.

Ansambel Lojzeta Hledeta in štandreska igralska skupina nista le prinesla prvič v zgodovini Goriške slovensko pesedo in melodijo rojakom v Ameriki, temveč sta tudi vzpostavila vezi, ki nam bodo dale novega zagona za ohranitev slovenskega izročila.

Slovenski primorski klub - Cleveland

Pastirček št. 4

Na začetku je novoletna misel. Skrb odraslih za otroke naj se nadaljuje, a tudi otroci naj ne opustijo svojih trdnih sklepov za rast v dobrem. Felicita Vodopivec je napisala poročilo o praznovanju Mednarodnega leta otroka na Tržaškem. Objavljeni so tudi nagrajeni spisi ob akciji, ki jo je Slovensko karitativno društvo v Trstu organiziralo ob zaključku leta 1979.

Leposlovne spise so prispevali: Zvonka Trampuž »Zarki in zvončki«, Branko »Stari kraški zidi in Julče Gorjan »Dober večer, gospa Luna!«. Pesmi pa so od Ljubke Sorli »Novoletno voščilo slovenskega otroka« in A. Vuga »Svarilo zimi«. Ivo Bolčina je uglasbil pesem Zore Saksida »Pozabljava zima«.

V literarnem koledarju predstavi M. Perat pesnika Dragotina Ketteja. Ista v »Goriških sprehodih« (XXVIII. nadaljevanje) poroča o razvoju slovenskega šolstva na Goriškem. Branko v članku »Naša športna govorica« ožigosa grdo razvado preklinjanja med športnimi nastopi in tekmovalji. Med »Janino pošto« so tudi mnoge posrečene risbe naših otrok. Upoštevanja vreden pa je nasvet Jane mladim piscem, naj dvakrat, trikrat preberejo, kar so napisali, ker ni vse dobro, kar kdo sestavi. - jk

SKPD »MIRKO FILEJ« - GORICA

vabi na predavanje skioptičnih slik

Z GOSTOVANJA V SEV. AMERIKI

ki sta ga lansko leto izvedla dramska skupina PD »Štandrez« in ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana. Predvajanje diapozitivov bo v nedeljo 20. januarja ob 18. uri v mali dvorani Katoliškega doma.

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N., Sovodnje 5.000; Blažič 2.000; N. N. 6.000; N. N. 4.000; Josip Perin 7.000; Zora Devetak 5.000; Herman Jazbec 12.000; Angela Furlan 2.000; Ana Okretič 2.000; A. Hlede 2.000; Tereza Knez 7.000; N.D.R. 2.000; Stefka Ambrožič 7.000; Pepca Srebrnič 7.000; N. N. 4.000; N. N. 2.500; Josip Perin v spomin Milke in Franca Terpin 10.000; Vinko Beličič 17.500; Ana Brežigar ob dvajseti obletnici smrti moža Leopolda 20.000; N. N., Rupa 10.000; Marcela Humar v spomin pok. F. Terpina, Felička Humar pa 10.000; Viktorija Hrovatin, Opčine 5.000; Marija Dolenc-Holstein 7.000 lir.

Za Katoliški dom v Gorici: N. N., Gorica 25.000; N. N., Dol 50.000; N. N. 15.000; M. R. 30.000; N. N. 5.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 10.000; Marijina družba 10.000 lir.

Za Alojzijevešče: N. N., Sovodnje v spomin svojih rajnih 10.000; Marija Skupak 3.000; Milka Goričan namesto cvetja na grob Justine Brezavčček 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Lojzka Klinec namesto cvetja na grob Ludvika Rusjana 10.000 lir.

Za cerkev na Peči: družina Marušič, Peč namesto cvetja na grob župnika Ludvika Rusjana 10.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Ignac Maraž v spomin Milke in Franca Terpin 50.000, Milka Mužič pa 10.000 lir.

Franc Fabec, Mavhinje: za sklad Katol. glasa in za misijone po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družini Sosič-Repin namesto cvetja na grob Zore Drašček vd. Čok 20.000; duhovnik 50.000; Pepka in Mario Dolenc v počastitev spomina pok. Jadrana in Terezke po 10.000; Erminija Kalc namesto cvetja na grob Antona Kalca in Zore Čok 10.000; Milena Hrovatin-Zagar 2.000; Ana Škerlavaj v spomin pok. Venceta 5.000; Edka Križnič-Čok v spomin tete Zore 35.000; N. N. 7.000; družina Kalc-Hrovatin v spomin pok. moža, očeta, brata, svača 20.000; družina Sosič za ogrevanje cerkve 6.000; Francka in Gvido Vremec 8.000; Zora Brundula 23.000; hči ob 35. obletnici smrti matere Antonije Dolenc 10.000; mama v spomin Dušana Berceta 40.000; družina Daneu v spomin Zore Čok 30.000; družina Peter Vidau namesto cvetja na grob Terezije Škerlavaj 10.000 lir.

Za naročnino »Kat. glasa« misijonarjem: župnija Rupa-Peč 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Franca Terpina: O.I.K. za tiskovni sklad »Katol. glasa« 30.000 lir.

Za cerkev na Banah: Marija Ban 2.000 lir. **V spomin Zore Drašček vd. Čok:** za cerkev na Opčinah: Lojzka Škabar 17.000 in Tončka Hrovatin 10.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3 v Trstu: Marija Fortuna 10.000; Marija Zerjal 20.000; Anica Perat v spomin na pok. sestro Marijo 20.000; Ema Bajc v spomin na pok. brata Karla 10.000; N. N. 10.000; N. N. iz Škedenja 50.000; N. N. 20.000; Ana Coccani 10.000; N. N. 20.000 lir.

Za list »Dom«: msgr. Slavko Bavdaž 10.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Števerjan v spomin na pred kratkim umrlega župnika v Šempasu Ludvika Rusjana 50.000; Frančiška Terpin, Števerjan 10.000 lir.

Za uboge: Silva Margan v spomin moža Hektorja 10.000; Jožefa Stanich 15.000 lir.

Za misijon p. Kosa: družina Peter Vidau 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Slov. deželno gospodarsko združenje priredi v četrtek 17. jan. ob 16. uri na svojem sedežu, Trg Vittoria 11/II sestanek v zvezi z davčnimi potrdili, ki bodo z marcem obvezna za gostince. Predaval bo ravnatelj SDGZ Vojko Kocjančič.

V razstavnih dvorani Avditorija v Gorici razstavlja od ponedeljka 14. januarja dalje svoje slike mednarodno znani in nagrajeni amaterski fotograf Peter Kocjančič, ki biva že dolgo let v Ljubljani, rojen pa je bil v Podgori pri Gorici.

Društvo slov. izobražencev v Trstu priredi v ponedeljek 21. januarja ob 20.15 v prostorih Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3 razgovor o teologiji Hansa Künga. Sodelujejo dr. L. Škerl, A. Grmek in A. Rebula.

Ljudski radio - Gorica

Ljudski radio - Gorica oddaja vsak dan razen ob nedeljah in praznikih od 20. ure do 21.30. Njegov program je ob posameznih dnevih naslednji:

Ponedeljek: Mikrofoni poslušaj za vas. Navadno so poročila o prireditvah prejšnje nedelje ali posnetki raznih domačih koncertov.

Torek: Oddaja za otroke. **Sreda:** Iz slovenskega klobuka. Razne novice iz domačega življenja.

Četrtek: Kratke želje... v živo. **Petek:** Kratke želje.

Sobota: Verska oddaja in nato glasba po željah.

Naslov je: Radio Popolare - Ljudski Radio, via Brigata Casale 10, tel. 32828, Gorica.

Ljubljanska TV

Sporod od 20. do 26. januarja 1980
Nedelja: 12.55-19.15: Wengen: Slalom za moške. 20.00 Vroči veter, nadalj. 21.05 Svet na razpotju. 22.10 Sportni pregled.

Ponedeljek: 17.25 Vrtec na obisku. 17.40 Veleslalom za moške. 18.05 Ljudska ustvarjalnost v Srbiji. 18.45 Mladinska oddaja. 20.00 Goran, drama. 21.10 Kulturne diagonale.

Torek: Jacek in čarobna lučka. 17.35 Pisani svet. 18.05 Starogradske pesmi. 18.45 Po slehah napredka. 20.00 Aktualna oddaja. 21.15 Človek hoče navzgor, nadalj.

Sreda: 16.20 Slalom za ženske, Maribor. 17.25 Čarovnik Ujtata. 17.45 Pionirji fotografije. 18.10 Mednarodno tekmovalje violinistov na Dunaju. 20.00 Dosje 21, francoski film. 22.20 Evropsko drsalno prvenstvo.

Četrtek: 17.10 Življenje na Zemlji. 18.40 Na sedmi stezi. 20.00 Tretja razsežnost. 22.05 Evropsko drsalno prvenstvo.

Petek: 16.15 Slalom za ženske iz St. Gervaisa. 17.30 Lutkovna oddaja. 17.45 Čuvaj parka. 19.05 Dosežki vesoljne znanosti. 21.00 Korenine - naslednje generacije.

Sobota: 12.25 Chamonix: Smuk za moške. 14.00 Veleslalom za ženske. 15.00 Orkester, ameriški film. 17.00 Košarka 18.45 Robinovo gnezdo, humoristična serija. 20.00 Župan našega mesta, nadalj. 21.00 TV žehnik. 21.35 Charlievi angeli, ameriški film. 22.50 Evropsko drsalno prvenstvo.

Ugledna trgovina išče pridnega, poštenega vajenca ali vajenko ali tudi že izvežbanega trgovskega pomočnika ali pomočnico, ki ima dobro voljo do dela. Možna je tudi poldnevna zaposlitev. Telefonirati na upravo Katoliškega glasa št. 83177.

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 Khz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Rezija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 20. do 26. januarja 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.00 Poslušali boste. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder. »Stari ribič in njegova barka«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Okuole ognjišča - pred studencan. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.10 Jutranji almanah. 9.45 Socialna problematika. 10.10 Koncert. 11.30 Po stopinjah staršev. 12.00 Okuole ognjišča - pred studencan - ponovitev. 12.40 Filmska glasba. 13.20 Zborovsko tekmovalje v Arezu. 14.10 Otroško okence: »Zdaj pa zapojmo!« 14.30 Roman: Oscar Wilde: Slika Doriana Graya. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.10 Slovenski oktet v goriškem Avditoriju. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Čar pesniškega sveta. 9.00 Z. Bajsič: »Glej, kako lepo se dan prične«, komedija. 9.35 Glasba v razvedrilo. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturno pismo, ponovitev. 14.10 Odraslim prepovedano... 15.00 Rezervirano za... 15.30 Doba kantavtorjev. 16.00 Kulturna rubrika slov. časopisov v Italiji. 16.20 Lahka glasba. 17.10 Slovenski oktet v goriškem Avditoriju. 18.00 M. Mahnič: »Levstikova samota«.

Sreda: 8.10 Tržaške bolnišnice. 10.10 Koncert. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Zborovska glasba. 13.40 Instrumentalni solisti. 14.10 Odprimo knjigo pravljič. 14.30 Roman: O. Wilde: Slika Doriana Graya. 15.00 Glasbeno popoldne. 17.10 Mladi izvajalci. 17.30 Slavni pevci. 18.00 Kulturni prostor.

Četrtek: 8.10 Vprašanja sodobne družbe. 9.00 Ivan Mrak: »Sinovi starega Rimljana«, tragedija. 10.10 Koncert. 11.30 Jugoslovanski pevci. 12.00 Mikrofoni v razredu. 12.30 Sedem not. 14.10 Otroško okence: Tomi na obisku. 14.30 Na goriškem valu. 15.00 Mladici pisci. 15.15 Nove plošče. 16.00 Dvigljena zavesa. 17.10 Skladbe z nabožno tematiko. 18.00 Kulturni prostor.

Petek: 8.10 Iz sveta folklorne. 10.10 Koncert. 11.30 Domače popevke. 12.00 Kulturni prostor, ponovitev. 13.20 Revija ZCPZ v Trstu. 14.10 Otroško okence: Kje je napaka? 14.30 Roman: O. Wilde: Slika Doriana Graya. 15.00 Po končani univerzi. 15.30 Popularnih deset. 16.00 Mikrofoni v razredu, ponovitev. 16.30 S pesmijo po svetu. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni prostor.

Sobota: 8.10 Sobotni trim. 9.00 Ivan Mrak: »Sinovi starega Rimljana«, tragedija. 9.45 Plesni orkester RTV Ljubljana. 10.10 Koncert. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 12.30 Pesem poje o... 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Vse lepo, vaš Peter! 16.30 Poslušali boste. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Portreti naših igralcev: Matejka Maver. 18.45 Vera in naš čas.

Za lačne po svetu: Angela Furlan v spomin Jožefe Furlan 20.000; družina Antler, Ferluge 5.000 lir.

ZAHVALA

V soboto 5. januarja smo spremili k večnemu počitku našega dragega moža in očeta

IVANA MALIGOJ

Zahvaljujemo se domačemu župniku za pogrebne obrede, darovalcem cvetja ter vsem, ki so z nami sočustvovali in pokojnika spremili na zadnji poti.

Števerjan, 12. januarja 1980

Zalujoča žena in hčerki Sonja in Silvana z družinama

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA - GORICA

vabi v tednu krščanske edinosti

K SVETI LITURGIJI

v bizantinsko-slovanskem obredu, ki bo v nedeljo 20. januarja ob 16. uri v goriški stolnici. Pel bo ekumenski zbor iz Gorice.